

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De seruo alterius, qui cum vxore domini sui peccans, & in nemore idem
peccatum rustico confitens, à diabolo prodi non potuit, cap. 3

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

Satis puto, quod non sponte sua illa hora latinista factus sit diabolus. CÆSARIUS: Non est permittus loqui teuthonicè, ne miles verbum & ex verbo factum intelligeret, nec tamen tacere licuit, ut virtutem confessionis sacerdoti ostenderet. APOLLONIVS: Magna est virtus confessionis, quæ & crimen adulterij a memoria diaboli deleuit, & hominem ab imminenti periculo liberavit. CÆSARIUS: Audi & fructum huius confessionis. Sacerdos non immemor collati sibi beneficii, seculum deseruit, & in quodam cœnobio ordinis nostri monachum se fecit: adhuc vivere putatur, sicut didici à quodam Abbate ordinis Cisterciensis. APOLLONIVS: Prophetia huius proterui dæmonis, causa ei extitit magnæ salutis. CÆSARIUS: Narravit mihi & aliud penè simile huic.

CAPVT III.

CVIVSDAM militis vxor proprium seruum admiserat, libidinis igne succensa: cum quo per tempus aliquod occultè peccasset, nec iam latere posset, ad aures mariti peruenit. Ille verò de verbo dolens, nec tamen verbis ad plenum credens, tacuit, sciens, se inuestigante, rem tam nephariam diu non posse occultari. Et quia vir erat diues & honestus, vxorisq; fama tam inops & inhonesta, maluit rem in expertam per silentium ad tempus tegere, quam se & vxorè, genusq; tam suum quàm illius, per suspensiones dehonestare. Interim ubiq; diuulgatum est, in tali villa obsessum quendam esse, nescio tamen si idem fuerit, de quo superius dictum est, qui nemini parceret, sed presentibus peccata occulta objiceret & improperearet. Quod cum audisset miles, sperans illum rei veritatem discere, assumpto secum seruo, cepit illum pergere, viæ causam seruo penitus ignorante. Venientibus eis ad nemus quoddam; cum dominus declinaret in semiram quendam, quæ ad dæmoniaci tendebat villam, cepit seruus valde pauere, sciens pro certo, se ultra vivere non posse, si crimen adulterij proderetur a dæmone. Positus in tanto timore, dum in cogitationibus suis fluctuaret, hominem in eodem nemore ligna incidentem audiuit,

*Simile
exemplum*

inqui-

immisitq; Dominus menti eius, quem eadem hora factis diligenter inuocauerat, quod contra imminens periculum confessio summum foret remedium. Et diuertens a domino, quasi ad satisfaciendum naturam, venit ad rusticum, confessus est peccatum, suscepit poenitentiam. Statim reuersus ad militem, sed tali opere nihil suspicantem, simul venerunt ad daemone[m]: qui cum seruum adulterum, imò de adulterio iam iustificatum, diligenter intuitus fuisset, ait miles: Dic si aliquid nouisti de illo. Respondit daemon: Multa de eo noui, quae nunc ignoro. Sicque per virtutem confessionis liberatus est seruus a morte, & dominus a suspicione. Vides quantum valeat vera confessio? APOLLONIVS: Quae vera confessio? CAESARIUS: In qua firmum propositum est satisfaciendi. APOLLONIVS: Quid si ipsa satisfactio iniuncta negligitur? CAESARIUS: Si ipsa negligentia non fuerit ex infirmitate, siue ex necessitate, sed iniuncta poenitentia, ut saepe contingit, paruipeditur & contemnitur, peccatum iam dimissum reuertitur: etiamsi peccatum fuerit veniale, & poenitentia per obliuionem negligatur, non dico quod poena illius peccati per illam obliuionem deleatur.

CAPVT IV.

Satisfactio iniuncta in Confessione non negligenda

SACERDOS quidam in domo nostra, sicut ab eius ore audiui, die quadam confessionem fecit de illusione nocturna; iniunctus est ei psalmus vnus pro satisfactione; quem cum per obliuionem negligeret, eadem die, circa loca genitalia tantum coepit pruritus & ardorem sentire, ac si carni eius ardentes viticae essent appositae: qui quidem territus, cum tactu exploraret quid esset, & nihil ibidem inueniret, recordatus est psalmi iniuncti & neglecti, imputansque immissam poenam eidem transgressioni, psalmum dixit, & dolor conquieuit. Confitens fugere debet obliuionem. Audi aliud exemplum.

CAPVT V.

CANONICVS quidam in Steyuueli ordinis Praemonstratensis, sicut mihi retulit Canonicus quidam Monasteriensis, valde laudabilis vita fuit,